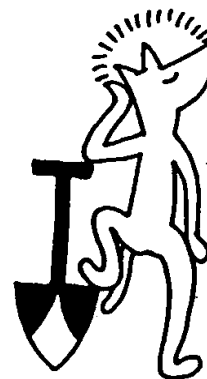

O B S A H

Historické symposium v Praze	2
Jubilejní pouť do Říma	3
Zprávy z provincie	7
Setkání dominikánské rodiny v Hradci Králové 2005	9
Setkání převorek klášterů Mnišek Kazatelského řádu	10
Dominikánská rodina v Kolíně	11
Prosby o modlitby	12
Laická sdružení sv. Dominika	14
Nové knihy	15
Nekrologium	16
První sazenička znojemských dominikánek	17
Ze světa (Program solidarity s Palestinci)	18
A. Quilici OP: Modlit se 15 dní se svatým Dominikem	21

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká
Na Zličově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

**Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je
215 Kč.**

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 10. 2005

JUBILEJNÍ ROK 100. VÝROČÍ OBNOVENÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE

8. prosince 2004

slavnostní zahájení jubilea provincie v Olomouci
u příležitosti oslav 150. výročí vyhlášení dogmatu
o Neposkvrněném početí P. Marie papežem Bl. Piem IX.

9. - 16. března 2005

magisterská vizitace České dominikánské provincie

7. května 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie
k Panně Marii do Uherského Brodu

21. května 2005

liturgická památka bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie;
10. výročí svatořečení Zdislavy

24. května 2005

setkání Konference vyšších řeholních představených
v dominikánském klášteře v Jablonném v Podještědí

28. května 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie
ke sv. Zdislavě v Jablonném v Podještědí

5. - 11. září 2005

evropské setkání představených dominikánských mnišek v Praze

14. září 2005 – *Svátek Povýšení sv. Kříže*

100. výročí obnovení České dominikánské provincie

12. - 17. září 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie do Říma
ke hrobu bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie

28. září 2005

slavnost sv. Václava, patrona České dominikánské provincie

11. - 12. listopadu 2005

historické sympozium v dominikánském klášteře Praze

26. listopadu 2005

setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové
a ukončení oslav jubilea

Více bližších informací na www.op.cz

„100 LET ZÁPASŮ“

JUBILEUM OBNOVENÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE

Historické sympodium 11. – 12. listopadu 2005

Česká dominikánská provincie

pod záštitou

Mons. Dominika Duky OP, biskupa královéhradeckého

a

fr. Alvareze Kodedy OP, provinciála České dominikánské provincie

v rámci oslav 100. výročí obnovení České dominikánské provincie
Bl. Hyacintem Cormierem OP

všechny srdečně zve k účasti na historickém sympodiu „100 let zápasů“

**11. – 12. listopadu 2005; začátek vždy v 9 hodin
v prostorách barokního refektáře
Klášteř dominikánů, Husova 8, Praha 1**

Přednášející:

Dominik Duka OP, Wolfram Hoyer OP,
Aquinas Gabura OP, Helena Pavlincová,

Jan Spiež OP, Damián Němec OP,

Štěpán Filip OP, Hilár Štefurič OP,

Viliam Dóci OP, Kenneth Gumbert OP

Pavel Konzbul

v rámci symposia proběhne prezentace filmu **SAVING GRACE**
o životě dominikánské provincie v době komunistické totality

Více informací na www.op.cz

Srdečně zvou bratři dominikáni
vstup volný

JUBILEJNÍ POUŤ DOMINIKÁNSKÉ RODINY DO ŘÍMA

Jedním z vrcholů letošních oslav stého výročí obnovení České dominikánské provincie byla pouť do Říma, která se uskutečnila od 12. do 17. září. Celá akce se skutečně zdařila a zaslouží si, aby jí byl věnován poněkud rozsáhlejší příspěvek.

Upozorňuji předem, že co se popisu jednotlivých akcí týče, je autor příspěvku limitován tím, co sám zažil, nechť tedy čtenáři omluví fakt, že třeba právě jejich skvělý zážitek nebyl v tomto vyprávění zachycen.

Pondělí bylo vyhrazeno příjezdu a ubytování. První dorazili bratři klerici z Bordeaux, kteří cestovali vlakem a na brány domu Velehrad zazvonili kolem osmé hodiny. Po složení zavazadel se vydali na první obhlídku vatikánské baziliky svatého Petra a jejích podzemních prostor, kterou spojili s osobními modlitbami a malou horou. Po návratu se shledali s další skupinou, která pod velením otce Pavla přicestovala misijním automobilem a sestávala ze dvou bratří kleriků, kompletního noviciátu, otce Slámečky a Lukáše Fidrmuce a dvou našich novopečených olomouckých terciářů. Nyní vyvstal poněkud nepříjemný problém, protože nebylo možno se ubytovat, dokud nepřijela hlavní skupina poutníků, která letěla letadlem. Bratři, kteří si v autě mohli odpočinout pramálo, však svůj osud nesli statečně a vypravili se k svatému Petru. Nakonec jsme se dočkali i hlavní skupiny a mohli jsme náležitě zahájit program pouti mší svatou, které předsedal otec provinciál přímo ve velkém sále poutního domu. Po ní jsme se konečně mohli ubytovat a také navečeřet a využít večera ke krátké prohlídce večerního Říma.

Úterní dopoledne bylo věnováno svatému Petru. U papežské katedry jsme slavili mši svatou za předsednictví vzácného přítele naší české dominikánské rodiny, otce arcibiskupa Giovanniho Cobby. Velmi příhodně připadl na tento den právě svátek svatého Jana Zlatoústého, kterého nám otec Coppa v homilii představil jako světce, od něhož se my, dominikáni, můžeme mnohému naučit. Ostatky svatého Jana jsou totiž uloženy v kapli kanovníků, mezi něž patří i otec arcibiskup, který nám také umožnil si kapli, jindy uzavřenou pro veřejnost, prohlédnout. Vedení prohlídky samotné baziliky i jejího podzemí – zejména hrobu Jana Pavla II. – se zhostil náš hlavní průvodce po Římu, otec Štěpán.

Odpoledne bylo věnováno návštěvě svaté Sabiny, kde sídlí hlava našeho Řádu. Otec magistr nás bohužel nemohl přivítat, kvůli vizitaci, kterou toho času provádí; funkce hostitele se tedy zhostil jeho vikář Dominique Renouard. Kromě baziliky, která si uchovala svoji takřka neporušenou starověkou podobu a vyniká zejména nejstarším dochovaným znázorněním Ukřižování na Západě, nás provedl také chodbou magistrů Řádu, celou svatého Pia V., bývalou kapitulní síní, ve které měli přijímat hábit svatí Hyacint a Česlav a dal prostor našim dotazům. Poté byl dán rozehod, který využila menší skupinka vedená otcem Pavlem a zahrnující i pisatele těchto řádků k návštěvě bazilik svaté Cecílie, svatého Chrysostoma a Panny Marie v Zátibeři, která nás ohromila svou starobylostí a nádhernou mozaikovou výzdobou. Návrat do poutního domu byl pak ještě zpestřen nádherným pohledem na noční Řím z vrcholku Janikulu.

Na středu připadal svátek Povýšení svatého Kříže a samotný den stého výročí obnovení naší provincie. Program byl tedy laděn velmi duchovně a začal dopolední generální audiencí u Svatého Otce. Naši bratři organizátoři vše s pomocí lidí z královéhradeckého biskupství a nunciatury, jimž patří náš vřelý dík, velmi dobře zařídili a mohli jsme tak být hned v prvních řadách. Mě osobně se dostalo té velké milosti, že jsem se mohl osobně pozdravit se Svatým Otcem a jsem za tento krásný zážitek Pánu velice vděčný. Odpolední program jsme strávili v Angelicu, kde jsme po modlitbě růžence slavili slavnostní mši svatou u hrobu blahoslaveného Hyacinta Marie Cormiera za předsednictví otce provinciála. Kazatelem byl otec Štěpán, který toho času právě dokončuje doktorát na této slavné řádové univerzitě. Prostorami kláštera nás provedl fr. Paul-Bernard Hodel. Program byl zakončen v patriarchální bazilice Santa Maria Maggiore, kde jako papežští penitenciáři slouží naši bratři. Po jejím prohlédnutí se někteří z nás vydali ještě k svaté Praxidě, jiní zvolili procházku nočním Římem kolem Španělských schodů a fontány di Trevi a náměstí Piazza di Navone.

Památku Panny Marie jsme oslavili mší svatou v kostele Santa Maria Sopra Minerva, kde je uloženo tělo naší velké světice, svaté Kateřiny Sienské. Hlavním celebrantem i kazatelem byl otec Pavel. Poté, co jsme takto zahájili den, rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna se pod vedením bratra Jindřicha ubírala k bazilice svatého Pavla za hradbami a poté se jela koupat k moři. Druhou vedl otec Štěpán po prohlídce dalších památek. První z nich byl

jezuitský kostel svatého Ignáce, ve kterém nám bratři velkoryse umožnili i prohlídku cel velkých světců svého řádu – svatého Aloise Gonzagy, svatého Roberta Bellarmina a dalších. Pokračovalo se prohlídkou velkolepého Pantheonu a malou přestávkou na oběd. Pak se celá skupina vydala kolem památníku krále Viktora Emanuela, prastarých a úctyhodných starořímských památek – Fora Romana a Kolosea až k Matce všech kostelů – Lateránské katedrále. Zde jsme měli možnost strávit delší čas prohlídkou i modlitbou a nakonec také získat plnomocné odpustky. Prohlédli jsme si též přilehlé baptisterium a Scala sancta, jejichž exteriér je zdoben krásnou mozaikou. Naši poslední zastávkou se stal kostel Sancta Croce, který je titulárním kostelem otce kardinála Vlka. Oficiálním programem však den neskončil, protože mnozí z nás se sešli po večeři na neformálním minibanketu, který se mimořádně vydařil a dal nám zapomenout i na ne zrovna příjemnou aféru, která povstala skrze zpoždění některých z nás. Rád bych moc poděkoval všem, kteří jej na vlastní náklady organizovali a všem, kteří svou účastí notně zpestřili jeho program.

Předposlední den byl věnován především těm nejstarším památkám, kterými se Věčné město honosí. První z nich byly Kalistovy katakomby, které jsme si ve dvou skupinách prohlédli a poté nad nimi slavili mši svatou z památky svaté Ludmily. Hlavním celebrantem i kazatelem byl otec Benedikt. Vzhledem k značné vzdálenosti od poutního domu se více během dopoledne stihnout nedalo. Odpoledne byl na programu jen jediný „oficiální“ bod, a to prohlídka baziliky svatého Klementa, kde již dlouhá léta působí naši irští bratři, spojená s pobožností u hrobu svatého Cyrila. Přestože je bazilika toho času z větší části obložená lešením kvůli opravám, které se zde provádějí, prohlídka místa, kde jsou uloženy ostatky nejen svatého Cyrila, ale i Klementa I. a Ignáce Antiochijského, byla i tak pěkným zážitkem. To však bohužel nelze říci o další části programu, které se naštěstí zúčastnila jen hrstka věděničtivých, totiž prohlídce Fora Romana a přilehlých úctyhodných pamětihodností. Otec Štěpán ji totiž velmi neprozřetelně svěřil dost neschopnému bratrovi, který byl v Římě poprvé a měl problémy vůbec se zorientovat v mapě Fora. Tímto by se tedy chtěl ještě jednou omluvit všem, kterým jeho zmatený výklad zkazil zážitek z jinak velmi pozoruhodných památných staveb. Mezi ně kromě samotného Fora patřilo ještě Koloseum, Konstantinův oblouk, kostel na místě, kde byli podle jisté tradice vězněni

svatí Petr a Pavel, a také Trajánův sloup. Večer se opět konalo příjemné posezení nad vínem a jinými pochutinami.

V sobotu pouť končila posledními dvěma body programu – mší svatou v konventu svatého Sixta a obědem. V konventu u kostela svatého Sixta působil svatý Dominik a usadil zde sestry mnišky. Dnes ho obývají naše kongregační sestry, které nás velmi přátelsky přivítaly a nechaly nás sloužit mši svatou v kapitulní síni. Ještě předtím nás opustila skupina, která pod vedením otce Pavla jela autem, a po obědě odjela autobusem na letiště většina z naší výpravy. Poslední odjeli nočním vlakem směr Bordeaux bratři klerici, které čekala mimořádně nepohodlná cesta s překrásným výhledem na moře.

Nezbývá než poděkovat. Především Pánu, který milostivě zahrnul celou akci svým požehnáním, díky němuž proběhla velmi zdárně. Dále nejblahoslavenější Panně Marii a všem svatým, u jejichž hrobů jsme si vyprošovali Boží milost. A samozřejmě také všem organizátorům – zejména bratřím Romualdovi, který jako hlavní organizátor srdnatě zvládal komplikace, jichž se bez jeho viny někdy vyrojilo více, než se dalo čekat, Štěpánovi, Benediktovi a Jindřichovi, kteří se zasloužili o mimořádně bohatý program a všem, kteří nějakým způsobem přispěli k vskutku vynikajícímu průběhu akce. Naše díky si zaslouží také otcové a bratři saleziáni a personál poutního domu, kde jsme bydleli. Přestože se v průběhu pouti vyskytly jistě komplikace, jsem přesvědčen, že nepovstaly nikterak ze zlé vůle a nakonec se přátelsky vyřešily a sám mohu říct, že když jsme se jako poslední s našimi hostiteli loučili, bylo to loučení velmi vděčné bez stínu jakéhokoliv napětí či nepříjemných reminiscencí. Za sebe pak dodávám ještě díky svým představeným, kteří mi účast na této pouti umožnili.

fr. Ludvík O.P.

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Tým KS se schází každé 3. pondělí v měsíci (vyjma prázdnin) v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 17. 10. 2005 od 17 h. v kost. sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

3. pražské – 17. 10. po nešporách (cca 19:45) ve velké hovorně kláštera

4. pražské – 1. 10. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy
5. pražské – 13. a 27. 10. v 19:30 ve velké hovorně kláštera

Mariina legie

Pravidelné schůzky prezidia Mariiny legie se konají každou neděli od 16:00 ve velké hovorně kláštera, zvonek č. 53. Rádi mezi sebou přivítáme všechny nové zájemce!

Mariánská pobožnost

3. 10. 17:00 růženec u nové sochy P. Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem P. Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení P. Marii, růženec, 18:30 mše sv.

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

VEŠ je roční večerní kurz, jehož cílem je

NAUČIT SE HOVOŘIT
O BOHU, VÍŘE A CÍRKVI
S DRUHÝMI LIDMI

V září otevíráme již 3. ročník!

Příhlášky a informace: www.misie.op.cz

Farnost při kostele sv. Jiljí
Husova 8, Praha 1, 110 00, fara@jilji.cz

„Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium;
nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal.“
1 Kor 9, 16

POUTNÍ BAZILIKA

**SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY
JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ**

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel. 487 762 105, e-mail: jablonne@op.cz

2. 10. Růžencová slavnost a zakončení poutní sezóny: mše svatá v 9:30 a v 11:00 h.

OLOMOUCKÝ KONVENT

Slovenská 14, 772 00 Olomouc
tel. 585 230 764, fax: 585 228 254
e-mail: olomouc@op.cz

1. 10. konventní rekolekce „Eucharistie a mše svatá“ – vede fr. Benedikt Mohelník

7. – 9. 10. Triduum Panny Marie Růžencové

přednáškový sál kláštera:

Út 4. 10. v 19:30 „Sv. Tomáš Akvinský a Neposkvrněné početí Panny Marie“

Pá 7. 10. v 19:30 „Dominikánský řád a modlitba růžence“

obě přednášky přednese Prof. Dr. Boguslaw Kochaniewicz OP, profesor mariologie na Papežské univerzitě sv. Tomáše v Římě

Čt 13. a 27. 10. v 19:30 fr. Pavel Mayer:

Úvod do knih Písma svatého

Čt 20. 10. v 19:30 fr. Benedikt Mohelník:

Úvod do liturgie

společenství při klášteře:

Út 20:15 Četba Summy sv. Tomáše Akvinského (vede fr. Benedikt Mohelník)

St 6:40 Ranní modlitba a snídaň pro mládež (doprovází fr. Jindřich Poláček)

St 19:30 Misijní společenství (vede fr. Pavel Mayer)

St 19:30 Neokatechumenát – bohoslužba slova (doprovází fr. Antonín Krasucki)

Čt 19:30 Společenství mládeže Zacheus (vede fr. Jindřich Poláček)

Čt 19:30 Společenství Zbytek Izraele (vede fr. Antonín Krasucki)

Ne 19:00 Společenství starších skautů (doprovází fr. Damián Němec)

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz
fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otištění a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5 – Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků. Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů: fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz), s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

PŘÍPRAVA PROVINCNÍ KAPITULY

Provinciální kapitula bude zahájena 22. ledna 2006 v konventu Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci. Sekretářem přípravných prací jmenovala provinciální rada 16. března 2005 fr. Damiána Němce.

Provinciální rada dne 31. května 2005 stanovila přípravné komise pro apoštolát pod předsednictvím fr. Pavla Mayera, komisi pro formaci a studium, které předsedá fr. Benedikt Mohelník a komisi pro ekonomii, řízení a statut pod vedením fr. Martina Dvořáka. Prosím bratry, aby zasílali své podněty a připomínky přímo předsedům jednotlivých komisí.

Vyzývám všechny bratry a komunity k modlitbám za kapitulu a nového provinciála. Modlitby ať začnou 7. srpna 2005 o vigílii sv. Otce Dominika.

fr. Alvarez Kodeda OP, provinciál

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře

každý pracovní den od 7:00 do 8:15 modlitba růžence; kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037

Kladno: posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; kontaktní osoba: manželé Prentisovi, tel.: 312 686 642

Olomouc: před porodnicí Fakultní nemocnice

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; od 18 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“; kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313

Brno: před vchodem do porodnice na Obilním trhu

každý pracovní den od 10 do 12 hodin modlitba žalmů; každá 2. sobota v měsíci modlitební Pochod pro život; kontaktní osoba: Libor Halík, tel.: 721 211 477

SETKÁNÍ DOMINIKÁNSKÉ RODINY 26. 11. 2005 V HRADCI KRÁLOVÉ

Milé sestry, milí bratři a přátelé dominikánské rodiny,

zveme Vás všechny na tradiční společné setkání, které se bude konat 26. 11. 2005 v Hradci Králové.

Tématem letošního setkání bude Eucharistie. Setkání bude zahájeno v 8:30 hodin modlitbou růžence a v 9:00 hodin mší svatou v katedrále Svatého Ducha; po mši svaté bude následovat agapé v prostorách Nového Adalbertina, úvodní slovo otce provinciála fr. Alvareze Kodedy OP a přednáška o Eucharistii. Odpolední část programu bude vyhrazena práci ve skupinách na témata Historie České dominikánské provincie, Městské misie, Dominikánská rodina ve světě. Pro zájemce, kteří se budou moci zdržet déle, bude připravena večerní agapé a dominikánský klub. I pro letošní setkání máme příslibenu účast zahraničního hosta, měl by k nám přijet fr. Chrys McVey OP, socius magistra řádu pro apoštolát a generální promotor pro dominikánskou rodinu. Pravděpodobně dorazí i zástupci irské dominikánské rodiny.

Podrobné informace o programu budou k dispozici v příštím čísle OPuscula.

Těšíme se na setkání s Vámi!

Za kazatelské středisko Ester

Další informace

Prosbu o finanční příspěvky: Prosíme vás, bratři a sestry, o finanční příspěvek na organizaci setkání (pronájem sálu, ozvučení, příprava materiálů, nákup občerstvení, ubytování zahr. hostů,...). Všechny dary budou náležitě vyúčtovány; můžeme vám také vydat potvrzení o daru snižujícím základ daně.

Finanční spojení: 122918389/0800 (ČS), var. symbol 687

Prosbu o pomoc s občerstvením: Prosíme vás, bratři a sestry, všichni, kdo můžete, přivezte s sebou cokoli dobrého pro obohacení společného stolu – koláče, buchty, zákusky, ... to vše bude vítáno.

Prosbu o pomoc s přípravou: hledáme dobrovolníky, kteří by mohli pomoci s přípravou a organizací setkání již ve čtvrtek nebo v pátek odpoledne/večer; nocleh pro ně bude zajištěn; hlaste se prosím u sestry Dominiky

Ranní útočiště: pro účastníky setkání, kteří přijedou v sobotu brzo ráno, bude od 6:30 hodin na biskupství k dispozici místnost s malým občerstvením a sociální zařízením

Dominikánský klub: účastníci klubu, kteří se chystají v Hradci Králové přenocovat ze soboty na neděli, necht' si s sebou vezmou karimatku a spací pytel

Hlídkání dětí: bude zajištěno po celou dobu programu vyjma mše sv., oběda a dominikánskému klubu; kdo by se chtěl podílet na této službě či přispět finančně na její

zajištění, ať se obrátí na sestru Dominiku

Ubytování poutníků: ubytování v Adalbertinu je třeba objednat do 7. 11. u sestry Dominiky; další možnosti ubytování lze najít na www.hradeckralove.cz

Ubytování v Adalbertinu: ceny za jednu noc a jeden pokoj včetně snídaně: jednolůžkový pokoj 400,- Kč, dvoulůžkový pokoj 600,- Kč, čtyřlůžkový pokoj 1.200,- Kč. Parkovné pro auto na dvoře Nového Adalbertina 100,- Kč na den.

Příležitost ke svátosti smíření: viz rozpis u vchodu do kaple

Texty pro společnou modlitbu budou k dispozici

PROSÍME O VČASNÉ ZASLÁNÍ PŘIHLÁŠEK NA SETKÁNÍ (do 20. 11. 2005)

S. M. Dominika Bohušová OP, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel.: 495 063 625; 603 229 688, e-mail: dominika@diecezehk.cz

Setkání převorek klášterů Mnišek Kazatelského řádu regionu „Evropa Utriusque“

Milí bratři a sestry,

s radostí Vám můžeme oznámit, že naše setkání převorek klášterů mnišek Kazatelského řádu regionu Evropa Utriusque, které se konalo 5. -11. 9. 2005 v exercičním domě kapucínů na Loretánském náměstí v Praze, se opravdu po všech stránkách vydařilo. Myslím, že za všechny účastníky tohoto setkání můžeme říct, že předčilo veškerá naše očekávání. Program byl velice zajímavý a pestrý. Celý ten týden probíhal ve velice duchovní a radostné atmosféře. Dokonce i počasí bylo nádherné. Všichni byli šťastní a spokojení. Samy se o tom můžete přesvědčit na internetové stránce našeho setkání na adrese: www.moniales.meeting.op.cz.

Všem Vám, kteří jste se podílely na našem setkání modlitbami i konkrétními pracemi či finančním příspěvkem, chceme ze srdce poděkovat. Pro naši komunitu to byla velká posila při plnění úkolů, které byly skutečně nad naše síly.

Co se týká financí, nasbíraly jsme tolik peněz, že se nejen náklady na setkání uhradí, ale dokonce můžeme přispět do fondu generální kurie našeho řádu, který je zřízený na podporu chudých a potřebných klášterů dominikánských mnišek po celém světě.

Srdečně Vás všechny zdraví a zůstává spojená v modlitbách komunita Vašich mnišek z Lysolaj.

sr. M. Pavla OP

DOMINIKÁNSKÁ RODINA V KOLÍNĚ

15. 8. – 21. 8. 2005 se v Kolíně nad Rýnem setkala více než 800.000 mladých lidí z celého světa, aby společně s papežem Benediktem XVI. oslavili Světový den mládeže. Závěrečné sobotní vigílii a nedělní mše svaté na Marienfeldu předcházel týdenní Festival mládeže. Jeho program zahrnoval pestrou nabídku modlitebních, kulturních a sportovních aktivit. Do programu se zapojilo mnoho společenství, řádů a hnutí – mezi nimi i dominikánská rodina. V Kolíně nad Rýnem vznikla dvě základní dominikánská centra – u kostela St. Andreas a u kostela Svatého kříže. V obou případech se jedná o dominikánské kostely a konventy bratří.

V kostele St. Andreas jsou uloženy ostatky sv. Alberta Velikého, který byl jedním z patronů Světového dne mládeže. Díky tomu, že St. Andreas leží nedaleko kolínské katedrály, kam putovala většina mladých lidí, stalo se právě toto místo centrem nabídky dominikánské spirituality. Mladí byli pozváni ke společnému slavení denní modlitby církve. Do modlitby se mohli aktivně zapojit, díky precizně připraveným textům, včetně chorální notace. Nabízený program obsahoval rovněž varhanní meditace, modlitební setkání se sv. Albertem Velikým a především rozjímavé formy modlitby růžence. Liturgie byla připravována ve spojení s hnutím Jubilatio (sdružení dominikánských, františkánských a karmelitánských terciářů), které se již tradičně podílí na organizaci světových dnů mládeže.

Druhým dominikánským centrem byl kostel Svatého kříže. Tamější nabídka směřovala víc do hloubky dominikánské spirituality. Program zahrnoval mimo jiné: meditaci s mistrem Eckhartem; meditaci se sv. Kateřinou Sienskou, gregoriánský chorál ve spojení s taneční meditací aj.

Spolu s nabídkou duchovního programu byly u obou dominikánských center zřízeny „kavárny“. Obsluhujícími byli bratři, kongregační sestry a terciáři různých národností. Mladým lidem se tak nabízel nejen odpočinek, ale především možnost rozhovoru s členy dominikánské rodiny.

sestra Vojtěcha OP

Více informací o Světovém dnu mládeže:

<http://www.wjt-op.de>; <http://www.wjt2005.de>; <http://kolin2005.signaly.cz>

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 10.	S. M. Antonie Karásková	77. narozeniny
5. 10.	S. M. Růžena Vučková	36. narozeniny
7. 10.	S. M. Terezie Dvořáková	50. narozeniny
11. 10.	S. M. Imelda Zrzavecká	57. narozeniny
12. 10.	S. M. Anunciáta Šromová	85. narozeniny
12. 10.	Fr. Tomáš Zeman	56. narozeniny
13. 10.	S. M. Monika Křapová	66. narozeniny
13. 10.	S. M. Jana Macháčková	37. narozeniny
18. 10.	S. M. Leonarda Pátková	96. narozeniny
19. 10.	S. M. Zdislava Černá	82. narozeniny
25. 10.	S. M. Diana Šubová	39. narozeniny
26. 10.	S. M. Vojtěcha Beránková	31. narozeniny
27. 10.	Fr. Karel Pavel Mráček	62. narozeniny
29. 10.	S. M. Gerarda Valentová	80. narozeniny

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za jednání provinční kapituly bratří a volbu nového provinciála
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby.
V těchto dnech zvláště v Iráku.
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů
v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově

MODLITBY JUBILEJNÍHO ROKU**100. výročí obnovení české dominikánské provincie 1905 - 2005**

Jako celá dominikánská rodina v naší zemi společně děkujeme Bohu za naše povolání a modlíme se za očistění, obnovení a prohloubení našeho dominikánského života a služby.

MODLITBA JUBILEA

Pane, daruj nám bdělé srdce, aby nás od tebe nevzdálila žádná ukvapená myšlenka, ušlechtilé srdce, které by neponížil žádný nedobý cit, přímé srdce, které se nedá svést z pravé cesty dvojnásobným úmyslem, pevné srdce, které nezlomí žádná nesnáze, svobodné srdce, které si nepodrobí žádná vášně.

Pane, daruj nám rozum, který tě poznává, moudrost, která tě nalézá, život, který se ti líbí, vytrvalost, která s důvěrou k tobě lne a důvěru, která nás konečně učiní zcela tvými. Amen. *(Podle modlitby sv. Tomáše Akvinského za moudré uspořádání života)*

Říjen 2005: Kajícnost – jubileum sester zdislávek a institutu Caritas Christi sv. Zdislava

- Prosíme za ducha pravé kajícnosti: abychom když kážeme jiným, nejprve sami prožívali své obrácení * a svým sjednocením s Kristem ukřižovaným spolupracovali na spáse duší.
- Pane, Tvé dobrotě a lásce svěřujeme službu a dílo sester zdislávek a institutu Caritas Christi.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

ŘÍJEN

1. Za křesťany, aby neztráceli odvahu v útocích zesvětšelé společnosti, ale plni naděje svědčili o své víře.
2. Za věřící, aby kromě základní povinnosti modlitby za misie také na ně přispívali peněžními dary.
3. Za starší generaci, aby i skrze modlitbu růžence nacházela hluboký smysl tohoto období života.

LSSD – KALENDÁŘ AKCÍ 2005/2006

14. - 16. 10. 2005 Vranov u Brna – setkání formátorů LS

26. 11. 2005 Hradec Králové – setkání České dominikánské rodiny

20. 5. 2006 Olomouc – zasedání provinční rady LS

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ**MS BRNO** *(představený Ladislav Tarsicius Malinka)*

Na svátek svatého Dominika složily časné sliby sestry Eva Jana Lopourová, Marie Lucie Pospíšilová a Marie Kristina Znojilová. Mše svatá se konala za mimořádné vysoké účasti brněnských věřících a členů našeho sdružení. To ukazuje na to, že dominikánská spiritualita je v Brně ještě stále živá. U oltáře sloužili také členové františkánského a minoritského řádu jako pozvaní hosté. Po mši svaté probíhalo v sakristii radostné agapé.

MS JILEMNICE *(představený Bedřich Petr Jiří Šimůnek)*

V září tohoto roku uplynuly tři roky od volby představeného našeho sdružení. Při svém setkání 17. září 2005 jsme za vzývání Ducha svatého přistoupili k nové volbě. Nadpoloviční většinou hlasů byl opět zvolen za představeného bratr Bedřich Petr Jiří Šimůnek.

MS NIVNICE *(představená Zdeňka Dominika Starobová)*

Dne 24. října 2005 se dožívá pozhnaných 80 let naše milá sestra Marie Markéta Smetanová. Dlouhá léta se horlivě starala o chrám Páně, jeho výzdobu a čistotu, za což jí byla otcem arcibiskupem udělena plaketa. Přejeme jí hodně síly a trpělivosti, také ochranu Matky Boží a aby ji Pán odměnil nyní i na věčnosti mírou vrchovatou, natřesenou. Dej to Pán Bůh.

MS OLOMOUC *(představená Zdislava Kvapilová)*

Otec provinciál Alvarez Kodeda OP jmenoval dne 19. září 2005 asistentem našeho sdružení fr. Pavla Mayera OP.

MS ROŽNOV POD RADHOŠTĚM *(představená Ludmila Monika Mohelníková)*

Otec provinciál Alvarez Kodeda OP jmenoval dne 19. září 2005 asistentem našeho sdružení fr. Štěpána Filipa OP.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ *(představená Eva Terezie Chaloupská)*

Dohodnuté termíny setkání jsou: Po 17. 10. 05, So 26. 11. 05 v Hradci Králové, So 10. 12. 05 – rekolekce od 9:00 v kapli sv. Zdislavy, Po 9. 1. 06

Další informace najdete na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Naše sdružení se sejde v sobotu 1. 10. na obvyklém místě i v obvyklém čase.

Rádi bychom také poděkovali otci Romualdovi za práci, kterou měl s organizací a zajištěním pouti do Říma. Bylo to krásné.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představený Jan Jáchym Beneš)

V tomto akademickém roce bychom se měli setkávat v sudé čtvrtky v klášteře sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 h. mši svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorňe nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 13. 10., 27. 10., 10. 11., 24. 11., 8. 12., 5. 1. 2006, 19. 1., 2. 2., 16. 2., 2. 3., 16. 3., 30. 3., 13. 4., 27. 4., 11. 5., 25. 5., 8. 6., 22. 6.

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

C. V. Pospíšil: Hermeneutika mystéria (struktury myšlení v dogmatické teologii)

Tak jako jiné vědy, má i dogmatická teologie vlastní metodu a vlastní způsoby řešení problémů. Do této metody nepatří pouze rozumové uchopení pravd víry či dokazování jejich vzájemné provázanosti a bezrozpornosti: skutečné teologické myšlení se pohybuje v oblasti tajemství. Tvůrčí vědou a zároveň uměním se teologie stává tehdy, když se dotýká Nevýslovného a teprve v něm odhaluje pravdy o člověku a celém stvoření – když se stává hermeneutikou mystéria.

Klíčovou částí nové knihy Ctirada V. Pospíšila je kapitola o základních principech myšlení v současné katolické dogmatické teologii. Autor dále čtenáře seznamuje s periodizací dějin teologie a s postavením teologie v současném systému věd. Poté se dopodrobna věnuje vztahu teologie a kultury: středem těchto úvah je pojem inkulturace. Dalším tématem je poměr mezi jednotou víry a pluralitou v teologii. K vlastním příspěvkům autor připojil překlady dvou významných dokumentů Mezinárodní teologické komise a Doktrinálního komentáře k Vyznání víry od kardinála Ratzingera, které se rovněž týkají pojednávaných témat: způsobu interpretace dogmat, vzájemného vztahu církevního magisteria a teologie, závaznosti výroků magisteria. Závěrečná kapitola monografie obsahuje rady a inspirace pro budoucí autory teologických prací.

Pro hloubku a přehlednost zpracování lze práci profesora Pospíšila doporučit nejen odborníkům a vysokoškolským studentům, ale také všem zájemcům o teologii, hermeneutiku a filozofii vědy.

brož., 248 str. form. B5, 285 Kč (společně s KN)

vyjde v polovině října

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA**OLIVA****knihkupectví a galerie**

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

John Piper: Hlad po Bohu

Touha po Bohu vyjádřená půstem a modlitbou. *Návrat domů, brož., 145 str., 185 Kč*

Václav Malý: Rozhovory , úvahy, komentáře / 1995 - 2005 /

Portál, brož., 209 str., 235 Kč

Aleš Palán: Než krokodýl spolkně stín

Čtyřicet let Zdeňka Čížkovského v Jižní Africe. *KN, brož., 177 str., 179 Kč*

Zdeněk Kalista: Tvář baroka

Poznámky, které zabloudily na okraj života, skicář problémů a odpovědí.

Garamond, váz., 196 str., 229 Kč

F. X. Putallaz, R. Imbach: Povoláním filosof

Siger z Brabantu a středověká universita. *Oikomenh, brož., 143 str., 198 Kč*

Pavel Strachota: Hlasy otců

Liturgický rok s osobnostmi církevních dějin. *KN, váz., 197 str., 199 Kč*

Christoph Markschies: Mezi dvěma světy

Dějiny antického křesťanství. *Vyšehrad, váz., 252 str., 278 Kč*

NEKROLOGIUM**11. října 1920**

zemřel v Praze **P. Guala Konečný**. Narodil se 30. prosince 1866 ve Studnicích u Vyškova, sliby složil 6. září 1886, teologická studia vykonal ve Vídni, kde byl vysvěcen na kněze 25. července 1898. Po vysvěcení působil ve Vídni a ve Štýrském Hradci. Od roku 1894 byl činný v Praze jako kaplan a katecheta, v různých sociálních spolcích, byl redaktorem časopisu *Růže dominikánská*. Byl převorem v Uherském Brodě, Znojmě a od roku 1908 v Olomouci, kde zastával rovněž funkci novicmistra. V letech 1914 - 1918 byl českým provinciálem. Byl skvělým kazatelem, katechetou a zpovědníkem. Trpěl dlouhodobou nemocí, ke konci života mu amputovali nohu. Svě utrpení snášel s velkou odevzdaností. Pohřben je v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

21. října 1920

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Jan Nepomuk Waldmann**. Narodil se 16. října 1869 v Hlavňovicích v Čechách, řeholní sliby složil 11. listopadu 1894 ve Štýrském Hradci. Byl kuchařem v kláštorech v Praze, Štýrském Hradci, Retzu a Znojmě. Pohřben je ve Znojmě. Ať odpočívá v pokoji.

26. října 1985

zemřel v Hoješíně u Chrudimi **P. Alfonz Hutař**. Narodil se 18. srpna 1896 v Třebíči na Moravě, sliby složil 10. října 1925 v Olomouci, kde byl rovněž vysvěcen na kněze 21. prosince 1930. Příkladně působil v kláštorech ve Znojmě, Uherském Brodě, Litoměřicích a Plzni. Za 2. světové války byl vězněn gestapem v Zásmukách pro svá kázání. Po válce byl vyslán představenými do Jablonného v Podještědí, kde působil jako misionář v severočeském poválečném pohraničí. 21. ledna 1950 byl odsouzen komunistickým režimem jako protistátní živel na 8 let těžkého žaláře. Byl vězněn ve Valdicích a na Mírově. Poslední 24 roky svého života sloužil Školským sestrám sv. Františka v Hoješíně jako duchovní správce. Pohřben je v Hoješíně. Ať odpočívá v pokoji.

První sazenička znojenských dominikánek

Ve znojenském klášteře svatého Kříže se zase jednou setkaly SMRT A ŽIVOT – konec a nový začátek. Opět byla předána štafeta.

Právě když se naše novicka sestra Benvenuta chystala na zasvěcení svého mladého života Snoubenci panen prvními řeholními sliby, které měla složit o svátku svatého Augustina, odevzdala mu svou duši po dlouhém utrpení dne 20. srpna naše zasloužilá sestra Marie a Jesu Hostia – Anna Olejníčková – ve věku 90 let.

Kdo byla tato tichá, jednoduchá řeholnice, která byla přes svou nenápadnost jedním ze sloupů nového založení? Narodena na Moravě z dobré křesťanské rodiny, seznámila se za 2. světové války s otci dominikány a jejich působením se nadchla pro myšlenku obnovit v naší vlasti ženskou rozjímavou větev Kazatelského řádu, která v jiných zemích vzkvétá, ale u nás byla za Josefa II. násilně zrušena.

Anička ochotně souhlasila se všemi obětmi, které tato iniciativa vyžadovala, a spolu s jednou družkou – která však později nevytrvala – se připravovala prozatím v soukromí na život v přísné klauzuře. Doba byla tomu krajně nepříznivá, nepřítel bránil a útočil, ale Všemohoucí prosadil svou vůli a Anička jako první sazenička nové dominikánské zahrady mohla spolu se stejně hrdinnými uchažečkami obléknout v roce 1948 za mimořádně svízelných okolností v prozatímním útočišti nové rodiny v Ústí nad Labem hábit svatého Otce Dominika.

S vděčností Bohu a řádu za tuto milost kráčela věrně po všech neschůdných a křivolakých cestách, kterými vedl Pán celou komunitu, s touhou být jeho dokonalou obětí pro spásu všech lidí, jak to odpovídalo jejímu povolání. Obzvláště milovala samotu, mlčení a usebranost a byla vzorem v snášení nemalých křížů způsobených nemocí i vnějšími poměry. Zvláště v posledních letech života byla doslova přibita na kříž s Kristem, když musela zůstat nehybná na lůžku, odkázaná na pomoc spolusester, a nemohla ani mluvit, ani přijímat Eucharistii. Ta, která se po celý řeholní život hlásila i svým jménem k JEŽÍŠI V HOSTII, musela se právě v EUCHARISTICKÉM Roce milosti zřici jeho útěšné, viditelné přítomnosti. Sama se stala živou hostií.

Když nyní dovršila svou oběť a Pán ji zavolal k nebeské odměně, věříme, že bude od něho vyprošován náhradu za uprázdněné místo v naší řeholní rodině a že se s ní zase shledáme ve věčné blaženosti.

S. M. Terezie Brichtová OP

PROGRAM SOLIDARITY S PALESTINCI

Jeden rozséváč vyšel rozsévat. (Mt 13, 3)

K některým z vás se možná v posledních měsících dostaly pěkné růžence zhotovené z olivového dřeva, přivezené z Izraele. Při četbě následujícího rozhovoru si můžeme uvědomit, jak důležitá je pro nefungující palestinské hospodářství každá, byť drobná pomoc. Neboť i na rozvoji místního hospodářství závisí – mimo jiné – uklidnění tolik rozbourané situace v dnešním Izraeli.

Rozhovor s P. Donaldem Moorem SJ, který vedli fr. Joao Xerri OP a slečna Patrizia Morgante:

Joao Xerri: Řekněte nám něco o Růžencovém projektu, jak to celé začalo?

P. Moore: Začalo to tady v Římě v květnu 2002. Mluvil jsem tehdy s fr. Joao Xerrim OP a sr. Margaret Ormondovou OP a oni se mě zeptali: „Co bychom mohli udělat pro Palestince, zvláště pro Palestince, kteří jsou křesťany?“ Protože jsem měl v kapse růženc z olivového dřeva, ukázal jsem jim ho a Margaret řekla: „Výborně! To je skvělý nápad pro dominikány!“ Když jsem se vrátil do Jeruzaléma, objednal jsem asi pět set růženců a předal je dominikánskému provinciálovi z Brazílie, aby měl představu, o jaký růženc asi jde. Od toho okamžiku mi Margaret začala posílat objednávky a já se zase radil s několika lidmi v Jeruzalémě, jak do dodávek růženců zapojit co nejvíce rodin.

Doporučili mi, abych zašel za Edmundem Šehadem z Betlémské arabské společnosti pro obnovu (Bethlehem Arab Society for Rehabilitation) a ten mě zase zavedl do Betlémské asociace ruční výroby (Bethlehem Handicraft Association).

Ukázali mi spousty druhů růženců, tak jsem vybral jeden či dva druhy. Edmund se mnou smlouval o cenách! A pak jsme objednali spousty růženců od Betlémské arabské společnosti pro obnovu, malé nemocnice světského založení, ale velmi křesťansky zaměřené. Byla to velká pomoc pro mnoho křesťanů i muslimů na betlémských předměstích. To byl jeden zdroj našich růženců.

Dalším zdrojem byl Viktor Tabaš, který má malý obchůdek se zbožím z olivového dřeva v Betlémě. Znáám jeho rodinu, jeho manželka umírala na rakovinu. Viktor byl nadšen, když se dozvěděl, že chci nakupovat růžence z olivového dřeva a hned mě ujistil, že pro zúčastněné rodiny to nebude jen ekonomickým přínosem, ale také příspěvkem k obnově jejich důstojnosti.

Ze Santa Sabiny mezitím přicházely další objednávky. Joao a Margaret přijeli do Betléma a setkali se se sr. Giselle OP, která doporučila třetí zdroj růženců: Handlovu rodinu, jež byla ve spojení s mnoha dalšími rodinami. Takže tohle jsou naše tři zdroje, které nám pomáhají přispívat tak mnoha různým rodinám.

Přivezl jsem s sebou peníze, které lidé dali dominikánům v Římě za růžence, a jejich přebytek jsem využil k návštěvě rodin, které vyráběly růžence. Navštívil jsem patnáct až dvacet rodin a v každé jsem nechal 300 - 400 šekelů (asi 1900 až 2500 Kč). Na rodiny to velmi zapůsobilo – že se o ně lidé zajímají, že jim posílají peníze za jimi vyrobené růžence. V jedné rodině jsem slyšel: „Nikdy pro nás nikdo nic podobného neudělal.“ Bylo to velmi dojmavé, takhle jim pomáhat, vidět jejich reakci na to, že se o ně lidé zajímají. To je snad ten nejdůležitější rys celého projektu.

JX: Proč nosíte s sebou ten růženec z olivového dřeva?

P. Moore: Nejspíš proto, že Růžencový projekt doopravdy nastartovala Pat New, Američanka, která každý týden navštěvuje liturgii slouženou v anglicky hovořící „farnosti“ v Jeruzalémě. Sloužím tam jako farář, když jsem ve městě. Každý měsíc se snažíme zorganizovat společnou farní večeři a setkání a tak jsme jednou při té příležitosti přemýšleli, jak pomoci palestinským křesťanům. Náhle Pat New zvedla ruku a zeptala se: „Proč nepoprosíme všechny americké biskupy, aby každému dítěti dali k jeho prvnímu svatému přijímání růženec z olivového dřeva z Betléma?“ Skvělý nápad! Dělal jsem všechno, abych se spojil s americkými biskupy, ale mé kontakty byly omezené. Zaujal jsem tím sice jednoho biskupa, který navštívil Jeruzalém a objednal dva tisíce růženců, ale jinak se celý projekt nerozjel. Proto jsem ukázal ten růženec Joaovi a Margaretě.

JX: Sr. Giselle OP, sama Palestinka a matka představená, navštívila 24. května 2004 na svátek Přenesení ostatků sv. Dominika Řím a Margaret mě poprosila, abych se sestrou Giselle probral celý projekt a zjistil její názor. Byl to tentýž zážitek jako v rodinách. Byla překvapená a šťastná. „Tak vy na nás myslíte!“, řekla.

JX: Řekněte nám něco víc o těch rodinách, které růžence zhotovují. Proč tolik potřebují práci?

P. Moore: Jednotlivé rodiny se velmi liší. Patnáct až dvacet křesťanských rodin, které jsem navštívil, je velmi různorodých: někdy jen samotná stárnoucí žena, někdy velká rodina. V jednom domě právě zemřel manžel, tak jsme venku mluvili tlumenými hlasy, děti běhaly kolem a žena navlékala růženec. Přihodilo se několikrát, že růžence vznikaly zrovna v době, kdy jsem s někým z rodiny mluvil – rodina se tím chtěla svému hostu pochlubit! Dávali tak najevo svůj vděk za práci, která je zapojovala do celku společnosti a probouzela jejich vědomí vlastní ceny a sebeúcty.

JX: Jak je na tom palestinská ekonomika? U mnohých, které jsem navštívil, jsem si povšiml, že původně asi chudí nebyli. Připomíná mi to situaci v Argentíně, kde také lidé zchudli.

P. Moore: Palestinská ekonomika byla dokonale zničena během minulých pěti let následkem zhroucení turistiky v oblasti. Lidé, kteří měli domek a před sebou skromnou budoucnost, přišli o obojí a nádavkem o důstojnost a užitečnost.

JX: Proč pomáháme především křesťanským rodinám?

P. Moore: Pomáháme hlavně křesťanům, protože je jich mezi Palestinci jen nepatrná menšina. Jejich počet v minulých dvaceti letech poklesl z 18% na 1-2% celé místní populace. Je zde reálné nebezpečí, že brzy nebude v Betlémě a Jeruzalémě, kolébce křesťanství, žádný rodilý křesťan. Bude tady z toho muzeum pro turisty, pravda, navštěvované, ale nebudou tu žádné živé „kameny“, jak sami sebe palestinství křesťané nazývají. Lidé chtějí zůstat, ale je pro ně snazší žít a rodit děti mimo Palestinu. Jestliže chceme zachovat původní křesťany v Palestině, je důležité je podporovat a pomáhat jim.

JX: Proč pomáháme jenom Palestincům?

P. Moore: Ačkoli v rámci tohoto projektu pomáháme jen Palestincům, neznamená to, že jsme zaměřeni antisemitsky nebo protizidovsky. Víme ale, že palestinské hospodářství je zničené a že žijí ve velké hmotné nouzi. Když jsem přišel na své nové působiště do Jeruzaléma, pevně jsem se rozhodl neutráčet peníze v rámci izraelské ekonomiky, která je každoročně velkoryse podporována částkou 3-5 miliard dolarů ze Spojených států. Od počátku jsem se rozhodl utráčet peníze za palestinské věci, nakupovat v palestinských obchodech, jezdit palestinskými autobusy, jíst v palestinských restauracích. Rozhodnutí zorganizovat projekt, který by pomohl Palestincům, pramenilo z poznání, že jsme na straně chudých, palestinských chudých, jejichž vláda jim není schopna příliš pomoci, natož pak křesťanům. Palestinská vláda věří, že jejich křesťanům pomáhá církev, takže jsou vyňati z jakékoli vládní podpory. To jsou ti, kteří opravdu potřebují podporu naší křesťanské komunity. Nejde o štvání jedněch proti druhým ani o předsudky vůči jedné skupině. Jen se ptáme, kdo jsou ti, kteří nejvíce potřebují naši pomoc. A jako křesťané jsme povoláni být s chudými, být na jejich straně.

JX: Co si Palestinci myslí o takzvaném prvním světě? Naše vlády podporují Izrael, zatímco my se snažíme pomoci Palestincům.

P. Moore: Co si myslí o mně jako křesťanu – Američanovi, jehož vláda podporuje Izrael? Stejně tak jako jsou naštvaní a zklamaní americkou vládou, tak jsou ke mně přátelštější jako k Američanovi. Většina z nich ví, že Američané jsou tu, aby jim pomohli. Nesetkal jsem se ani s náznakem hněvu nebo odmítnutí, ani když jsem navštívil pásmo Gazy, ale spíš s oceněním, že já jako Američan se zajímám o ně a o jejich situaci, vědom si nespravedlnosti a útlaku, ve kterém žijí a že spolu s nimi hledám nenásilné způsoby politického usmíření. Ano, jsou zklamáni naší vládou, ale ne našimi lidmi. Umějí to rozlišit.

Patrizia: Řeknete nám něco o sobě?

P. Moore: Jsem americký jezuita po čtyřicet let působící na teologické fakultě Fordhamské univerzity. V minulých pěti letech jsem se trmácel mezi New Yorkem a Jeruzalémem, na obou místech vždycky pobývám po šest měsíců. V New Yorku žiji ve velmi odevzdané skupině jezuitů, kteří se o mě velmi hezky starají a podporují mě. Vždycky je velmi těžké od nich odjet, ale nacházím podporu i tady v Santa Sabině a také u jezuitů v Palestině. Když se některý mezinárodně působící jezuita blíží ke své pětasedmdesátce, je požádán, aby se vrátil do své provincie. Jsem šťastný a doufám, že i užitečný, že můžu pracovat v Jeruzalémě a vyučovat ve Státech. Setkal jsem se s P. Kolvenbachem, generálem jezuitů, a ten doufá, že budu moci pokračovat ve své službě, takže můžu říct, že mám požehnání z „nejvyšších míst“.

JX: Odjel jste do Izraele kvůli Palestinskému problému?

P. Moore: Ta oblast mě začala zajímat už v době, kdy jsem psal svou doktorandskou práci o Martinu Buberovi a jeho pojetí judaismu, o jeho náhledu, že Židé potřebují vlastní stát, ve kterém se mohou více stát Božím lidem. Krátce po Druhém vatikánském koncilu jsem se zabýval Buberovou kritikou institucionálního náboženství, která je stále nesmírně aktuální. Velmi mě zaujalo jeho pojetí lidské osoby a Izraele. Zajímal mě také Abraham Jošua Heschel, který se svým uvažováním blíží Buberovi, ale je více zakotven v judaismu a Židé jej považují za ortodoxnějšího než Buberu. Jeho krásné dvousvazkové dílo mě přivedlo k novému ocenění židovských písem a já se tak zapojil do dialogu s Židy v New Yorku. V roce 1999 jsem se doslechl, že jezuité v Jeruzalémě potřebují pomoc. Napsal jsem svému představenému, že bych rád pomohl v našem domě v Jeruzalémě. Neuměl jsem hebrejsky ani arabsky, ale mezináboženský dialog, jehož jsem se měl zúčastnit, byl povětšinou veden v angličtině. Brzy jsem zjistil, že místní Palestinci, ať už křesťané nebo muslimové, chtěli mluvit o spravedlnosti, ale Židé odmítali uznat, že by tato témata měl mezináboženský dialog zahrnovat. Zajímala je spíš „biblická nebo náboženská témata“ než „politické spory“. Věřil jsem, že je nám velmi zapotřebí zabývat se otázkami spravedlnosti. Také jsem věřil, že téma spravedlnosti je jednou ze základních součástí mezináboženského dialogu. Židovští proroci mě tomu naučili. Viděl jsem, že je nutné hovořit o současné situaci mezi Izraely a Palestinci. Proto mě jejich přístup tak zklamal.

JX: Takže jste odjel do Palestiny za židovskou komunitou a tam jste objevil Palestince. Povězte nám něco o téhle změně.

P. Moore: Hned na počátku svého působení v Izraeli jsem si povšiml, že Palestinci jsou mnohem méně zastoupeni v médiích. V roce 2000 jsem o tom mluvil s přáteli z obou stran. Přesvědčil jsem se, že Palestinci opravdu potřebují naši pomoc. Můj smysl pro sociální spravedlnost, z katolického hlediska zdůrazněného svatým otcem (Janem Pavlem II.), mě vedl k těm chudým a tady bylo brzo zřejmé, kdo je ten chudý, který potřebuje naši pomoc. Setkal jsem se s Palestinci, kteří jsou ostře proti násilí a hledají jiné cesty. To byli lidé, se kterými jsem chtěl spolupracovat a jejichž tváře a naděje měly být zveřejněny v médiích. Nebylo mi cizí to, zač bojuje judaismus – Židé jsou naši starší bratři a sestry. Chtěl bych vidět judaismus vzkvétat. Ale nevím, jestli se toho dožije stát Izrael, který podkopává jak cíle judaismu, tak sionismu. Skutečný sionismus podle mého hledá místo, kde Židé opravdu mohou být lidem Božím. Ale stát Izrael se stále vzdaluje od této představy a národ v něm se stává, jak se již Buber obával, národem jako každý jiný národ. Podle něj by se Izrael nikdy neměl stát „národem jako každý jiný národ“, ale měl by být vzorem „Božího lidu“. A tak, když uvažujeme v logice Buberovy myšlenky, vidíme, že Izrael ztratil svůj cíl a musí se vrátit ke svému skutečnému povolání vzoru Božího lidu, lidu spravedlnosti a soucitu.

JX: A úplně nakonec: zmíníte se o Mordechajovi Vanuovi? Setkal jste se s ním?

P. Moore: Mordechaj Vanu je po sedmnácti letech věznění, z nichž jedenáct strávil na samotce, na tom psychicky neuvěřitelně dobře. Řekl nám, že začínal svůj den hodinkou modlitby. Předtím, než zveřejnil fotografie tajných izraelských nukleárních zařízení, se stal křesťanem. Ve své odposlouchávané cele si nahlas četl Nový zákon, takže ti, kteří naslouchali, mohli slyšet slovo Boží, čímž se posilovala i jeho nově nalezená víra. Psychologové tvrdí, že zvuk lidského hlasu, byť svého vlastního, je základní způsob, jak si člověk v úplném odloučení může udržet duševní zdraví. Spousta Izraelců na Vanua stále hledí jako na zrádce a velké procento jich by jej rádo zabilo. Jeho život je v nebezpečí, žije v anglikánském hospici v Jeruzalémě, mezi cizinci, které štvě izraelská vláda. Nesmí opustit Izrael, ale rád by odjel. V současné době však neexistuje žádný způsob, jak by mohl odcestovat. Uvádí mě v úžas, jak je po tom věznění houževnatý. Mluvili jsme o tom, jak bychom mu mohli pomoci. Ale dokud se řešení samo nezejví, tak mu chceme být nápomocni aspoň osobně, upozornit na problém, aby se stal pro Izrael nepohodlným a snažit se otrávit izraelskou vládu v její snaze izolovat Mordechaje Vanu. Někteří Izraelci Vanua podporují a dělají co mohou, aby mu pomohli.

převzato ze zvláštního vydání IDI věnovaného současnému dominikánskému životu na různých místech světa; z angličtiny přeložil Ivan František Bok

MODLIT SE 15 DNÍ SE SVATÝM DOMINIKEM

*Alain Quilici OP***Šestý den****MUŽ SLOVA**

Blažený Dominik měl vroucí žízeň po spáse duší, kterou byl nesrovnatelným apoštolem. Věnoval se kázání s takovou horlivostí, že vybízel a zavazoval bratry, aby hlásali slovo Boží ve dne v noci, v kostele a v domech, v polích a na cestách, zkrátka všude, a aby vždy mluvili jen o Bohu. Pronásledoval kacíře, proti kterým se stavěl kázáním, veřejnými disputacemi a všemi možnými prostředky (VIE str. 82, svědectví Viléma Peyre, opata kláštera svatého Pavla v Narbonne).

V souvislosti, kdy se církev, jak jsme řekli, uspořádává v řády, to znamená ve skupiny, které mají zvláštní úkol (*oficium*), bylo velkou intuicí svatého Dominika, že chtěl dát církvi řád, jehož úkolem by bylo kázat evangelium. Naučil se od svého biskupa Dona Diega z Osmy, že chce-li být kazatel evangelia opravdu evangelijní, musí být chudý. Dominik začal dávat tomuto požadavku trvalou a originální formu.

Jako svatý František z Assisi chtěl následovat chudý Krista chudého, chce bratr Dominik kázáním napodobovat Krista, kazatele evangelia. Slovo naplňuje celý denní život svatého Dominika. Přebývalo v něm slovo, protože v něm přebýval Kristus, Slovo Boží, které se stalo člověkem. Zasněhuje noc rozmluvě s jiným, s tímto Slovem. Zasněhuje den rozmluvě o tomto Slově s jinými. To podivuhodně shrnul učedník, který ho už neznal a který je slávou jeho řádu, svatý Tomáš Akvinský, když říká, že úkolem bratří Kazatelů je *kontemplovat a potom předávat jiným plody kontemplace* (Slova ustavičně opakovaná a rozjímaná: *Contemplari et contemplata aliis tradere*). Svatý Dominik se jevil svým současníkům jako nesrovnatelný kazatel. Všichni o tom svědčí:

Kdekoli byl, ať na cestě se svými druhy nebo v domě hostitelově s jeho ostatní rodinou nebo mezi velmoži, knížaty a hodnostáři, vždy z jeho úst plynula řeč, která vzdělávala. Vypravoval mnoho poučných příkladů, jimiž pobádal mysl posluchačů k lásce ke Kristu a k pohrdání tímto světem. Všude se osvědčoval jako muž evangelia slovem i činem (LIB č. 104).

Kdo chce jít do jeho školy, jistě pocítil tuto přitažlivost pro Slovo Boží, kterou svatý Dominik předal svým sestrám a svým bratřím. Bude se rád seznamovat s některými příhodami, které se předávají v rodině z pokolení na pokolení. Jsou to *fioretti* (kvítka) svatého Dominika.

Především setkání s tím hospodským, Toulousanem a kacířem, který zůstává vzorem Dominikovy apoštolské horlivosti. Zde je tento příběh z doby, dříve než Dominik pomýšlí na založení svého řádu:

Když shledal, že tamní obyvatelé (v Languedoku) jsou bludaři, pocítil v srdci hlubokou soustrast nad tolika dušemi tak žalostně oklamanými. Téže noci, kdy byli ubytováni v tom městě (Toulouse) podpřevor (Dominik) mnoho rozprávěl, statečně a horlivě přesvědčoval hostitele, který byl bludař. Ten konečně nemohl odolat moudrosti a nadšení muže s ním rozmlouvajícího. Tak se Dominikovi prostřednictvím Ducha Božího podařilo přivést bludaře nazpět k víře (LIB č. 15).

Bratr Dominik je opakem toho, kdo krásně mluví. Nevykládá pro potěšení. Jestliže mluví, je to proto, že je uchvácen v hloubi svého nitra bídou lidí, kteří se připravují o svou věčnou spásu. Ví, že spasit může jen Slovo, pravé Slovo Boží. Je třeba tedy hlásat toto Slovo, aby ono působilo samo.

Rázem Dominik našel to, co zůstane jeho metodou: přesvědčující dokazování. U Dominika zapůsobí jeho odvaha. Jde vstříc těm, které chce, aby Kristus spasil. Má dva požadavky: jít k těm, kteří mají slyšet Slovo, a přesvědčení, že hlásání Slova může k něčemu sloužit.

Tak se stane odborníkem ve zvláštním oboru: v dialogu a v disputaci.

Zavedl mnoho disputací (disputace ve smyslu debaty o tom, co si vzájemně odporuje), při kterých měli být rozhodčími soudci k tomu určení v Pamiersu, v Lavauru, v Montreálu a ve Fanjeaux. Lidé se tam shromažďovali, aby se účastnili těchto disputací o víře (LIB č. 23).

Dominik rozmnožuje tato setkání. Vyvolávají silný dojem. Naneštěstí se nám nezachovaly podrobnosti o těchto sporech. Prostě se nám podává zpráva, že bratr Dominik vítězil nad svými protivníky silou svých důkazů a svého přesvědčování. Mluvil zřejmě jako někdo, v kom přebývá Slovo. Dosáhl tohoto velkého umění, plodu svých dlouhých nocí kontemplace, že nechal Slovo mluvit v sobě.

Z těchto disputací zůstala jedna zvláště slavná: ve Fanjeaux v roce 1207. Výměna názorů byla tak bohatá, důkazy tak silné na jedné i na druhé straně, že se dohodli, že je každá strana předá komisi rozhodčích písemně. *Víra té strany, o níž se soudcové vysloví jako o rozumnější, má být pokládána za lepší (LIB č. 24).*

Avšak rozhodčí přes dlouhou debatu nedosáhli shody. Vybírají potom jakousi ordálii.

Přišlo se konečně na návrh hodit oba spisky do ohně a který z nich neshoří, v tom že je bezpochyby obsažena pravá víra. Byl tedy rozdělán velký oheň a oba spisky byly do něho vhozeny. Spisek bludařů ihned shořel. Druhý však,

který napsal muž Boží, blažený Dominik, nejenže zůstal nedotčen, nýbrž i před očima všech z ohně daleko odletěl. Když tam byl hozen podruhé a potřetí, vždy vyskočil a tak zřejmě ukázal na pravdivost víry a na svatost toho, kdo ten spisek napsal (LIB č. 25).

To jsou prostředky, které by se dnes člověk neodvážil použít. A přesto! Proč by Bůh nezasáhl, aby se ukázala pravda? Ještě je třeba se odvážit prosit ho o to! Ostatně není jisté, že se protivníci obrátili.

Další příhoda je z cesty, kterou bratr Dominik konal s bratrem Bertrendem z Paříže do Toulouse. Podle svého zvyku odbočil do Rocamadouru, aby se tam modlil v kostele zasvěcené Naší Paní. Němečtí poutníci, kteří je slyšeli modlit se a zpívat, se k nim připojili. Pak je pozvali, aby s nimi pojedli. A to po čtyři dni.

Dominik jednoho krásného dne říká s povzdechem svému společníku: „Bratře Bertrande, opravdu mám špatné svědomí; sklízíme tělesná dobra od těchto poutníků a nezaséváme u nich dobra duchovní. Proto, jestli se ti to líbí, prosme na kolenou Pána, aby nám dal rozumět a mluvit jejich jazykem, abychom jim mohli hlásat Pána Ježíše.“ Když to udělali, mluvili srozumitelně německy k úžasu všech. Šli s nimi další čtyři dni a mluvili k nim o Pánu Ježíši (EVA str. 98).

Mohli bychom rozmnožovat tyto *fioretti*. V tom smyslu je jich hodně. Jedno slovo bude stačit, aby ukázalo příznačnou známku bratra Dominika, slovo, které se pak stalo heslem jeho řádu: PRAVDA. Svatý Dominik chce především, aby vítězila pravda evangelia nad kacířskými bludy. Oddává svůj život službě této pravdě, protože to pro něho není jedna pravda mezi jinými, pravda zaručená, ale je to jediná cesta, která může vést k věčnému životu. Nesmíme zbavovat svět tohoto světla.

Avšak pravda není jen v obsahu, je také ve způsobu. Dominik mluví pravdivě. Je přesvědčivý, protože v jeho řeči není odstup mezi jeho slovy a jeho nehlubšími přesvědčeními. Pravda působí jednotnost jeho života. Nejen nemůže lhát ani předstírat pravdu, ale mluví z hojnosti srdce dítěte, pro které je nemožná dvojakost v řeči.

Dominik je posléze pravdivý v tom, že vždy spojuje slovo a příklad. V dalším hesle, které zanechává svému řádu, žádal, aby se kázalo *verbo et exemplo*, slovem i příkladem. *V té době služebník Boží, přesvědčen, že srdce provinilých je přístupnější příkladům než slovům, si předsevzal, že postaví příklad proti příkladu (EVA str. 79).*

Na konci tohoto šestého dne se vrátíme k podrobnosti obrazu svatého Dominika od Jordána Saského: *Všude se osvědčoval jako muž evangelia, slovem i činem (LIB č. 104).* Muž slova, který dává do díla Slovo, jemuž slouží.

*z francouzského originálu Prier 15 jours avec saint Dominique
 vydaného nakladatelstvím Nouvelle Cité přeložila S. M. Zdislava Černá OP
 pokračování příště*

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
 Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 ☎/fax/zázn: 224 219 685
 ✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
 Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
 ☎ 515 221 161
 S. M. Pavla Dobalová OP
 Lysolajské údolí 106/21
 165 00 Praha 6
 ☎ 220 923 159
 ✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
 Nám. bří Jandusů 21
 104 00 Praha 10-Uhřetěves
 ☎ 267 712 611, 267 712 614
 ✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebečková OP
 Veveří 27, 602 00 Brno
 ☎ 541 214 846
 www.dominikanky.cz
 ✉ dominikanky.bm@volny.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
 vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
 ředitelna: ☎ 224 934 856
 konvent sester: ☎ 224 934 655
 ✉ sestrycerna@op.cz
 ✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
 Charitní domov
 592 54 Moravec

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
 Řím.-kat. farnost Zlonice
 Pejšova 47, 273 71 Zlonice
 tel.: 312 591 055
 mob.: 602 327 842
 ✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
 Na Zlíchově 221/8
 152 00 Praha 5
 ☎/fax: 251 554 669
 ✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
 Slovenská 14, 772 00 Olomouc
 ☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
 ✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
 výpůjčky jen do studovny:
 Po a Út 10 – 14 h.
 ✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
 ☎ 224 237 750
 web: krystal.op.cz
 ✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
 Husova 8, 110 00 Praha 1
 ☎ 224 218 442
 ✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
 Králové; ☎ 495 063 625
 web: salve.op.cz
 ✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
 web: misie.op.cz
 ✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
 Hlubočepská 85/64
 152 00 Praha 5
 web: www.prolife.cz
 ✉ radim.uchac@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
 web: oaza.op.cz
 web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
 Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
 ☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
 Velké nám. 35
 500 01 Hradec Králové
 ☎ 495 063 625 (sekretariát)
 fax: 495 512 850
 ✉ duka@diecezechk.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství
 Michaela Freiová
 redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální
 stránka dominikánů ve světě
 www.op.cz – hlavní stránka
 dominikánů v ČR (spravuje
 Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongre-
 gace sester dominikánek
 (spravuje Martin Rosenbaum)
 rozjimavesstry.op.cz –
 Rozjímavé sestry sv. Domini-
 ka (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků
 sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
 studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatel-
 ství Krystal OP s.r.o.
 (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví
 Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominiká-
 nů Praha
 (spravuje Petr Chaloupský)

pizen.op.cz – Klášter
 dominikánů Plzeň (spravuje
 fr. Cyprián Suchánek OP)

salve.op.cz – Salve. Revue
 pro teologii a duchovní život
 dominik.cz (spravují fr. Jan
 Rajlich OP a Anežka Domini-
 ka Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz